

postmottak@hod.dep.no

Vår ref.: Deres ref.: Saksbeh.: Dato:
14/4391- Anette Røkholt 3.2.2015

Hørings svar- "Forslag til ny autorisasjonsordning for helsepersonell utdannet utenfor EU/EØS"

Jevngodhetsvurdering:

Ved spørsmål om vurdering av jevngodhetsvurdering, legger SAK vekt på at den utenlandske utdanningen i vesentlig grad har den samme fordeling av antall timer teori og praksis som norsk utdanning. Problemet med det, er at det er like mange studieplaner/programplaner som det er høyskoler. Det er relativt kjent at norsk bachelor i sykepleie i liten grad viser til timeantall, men bruker studiepoeng. SAK viser til timeantall basert på EU-direktiv 2005/36/EF - 2300 timer teori og 2300 timer praksis. Ved finregning på antall timer, er det ingen norsk utdanning som ville ha blitt godkjent.

Språk:

Det er bra at språkkravet blir formalisert, at antall ganger en kan "gå opp" til aktuelle testene er begrenset til totalt tre ganger og at det stilles krav om gjennomført og bestått kurs i Nasjonale Fag for alle 29 helsefagpersonellgrupper.

Praksis/fagprøve:

Det er uheldig at det ikke er vilkår om veiledet praksis. Kan være vanskelig å kvalitetssikre både praktiske ferdigheter språkferdigheter uten denne ordningen.

Forslaget til ny forskrift definerer en fagprøve som: "*..(..).fagspesifikk praktisk, muntlig og skriftlig prøve som måler om søker har tilsvarende teoretiske og praktiske kunnskaper som kreves for norsk eksamen i faget*" (s.43).

Det er positivt at denne ordningen blir formalisert. Mye kan testes her, men manglende praktiske ferdigheter innen medisin, kirurgi, akutt syke, eldre, barn, psykisk syke, hygieniske prinsipper, dokumentasjon, veiledningsarbeid ol., kan vanskelig framkomme tilstrekkelig ved en slik test. Obligatorisk veiledet praksis i regi av en faginstusjon vil kunne skolere deltakerne på en helt annen måte. Hovedformålet med autorisasjonsordningen er som det beskrives på s. 6 "*..(..).å ivareta pasienters sikkerhet samt kvalitet og tillit til helse- og omsorgstjenesten.*" Med det mener vi at det er behov både for fagprøve og veiledet praksis.

Høringsnotatet peker selv på at norskkunnskaper er nødvendig for å oppfylle helsepersonellovens bestemmelser om journalføring og samarbeid med annet helsepersonell (s. 22). Videre påpeker høringsnotatet viktigheten av at helsepersonell evner å kommunisere muntlig og skriftlig med pasienter og pårørende. Her vises det til Pasient- og brukerrettighetsloven. Denne språkkunnskapen fås ikke gjennom Bergenstesten. Dette fordi testen som sådan kun sikrer grunnleggende norskkunnskaper (s. 23). Det er m.a.o. viktig å benytte fagterminologi i praksis, får førstehåndskunnskap om hvordan helsearbeidere jobber i Norge og sist, men ikke minst å få formalisert veiledning.

Vedrørende utforming av Fagprøve og avsluttende prøve i Nasjonale fagprøve, bør det uformes felles nasjonale prøver - dvs. at alle deltakerne tar samme tester. Først da blir det mulig å kvalitetssikre at deltakerne kan det skal kunne.

Oppsummert:

- Ved vurdering av jevngodhetsspørsmålet, bør SAK i mindre grad vise til timeantall og i større grad individuelt vurdere faginnholdet.
- Bra at krav til Bergenstest eller tilsvarende er formalisert
- Felles utforming av fagtester og avsluttende prøve i Nasjonale Fag
- Relativt fast kvalifiseringsløp av 1 års varighet når søker følger normal progresjon med:
 - Fagprøve
 - Kurs i Nasjonale fag
 - Kurs/test i legemiddelhåndtering
 - Veiledet praksis i regi av faginstitusjon
 - Samt suppleringskurs der det er påkrevet (jfr. Sykepleiens-faglige-og-vitenskapelige-grunnlag v/ HIOA)

Overnevnte kvalifiseringstiltak bør utføres i nevnte rekkefølge

Med vennlig hilsen

Anette Emilie Røkholt - For Susanne Flølo, leder Personal
Direktørens HR Stab
Oslo Universitetssykehus